

Για μια διεθνιστική Ευρώπη

Αν και τα κόστη των «προγραμματών διάσωσης» είναι προφανή, καμιά προσπάθεια δεν έχει γίνει ώστε οι υπεύθυνοι [για την κρίση] να πληρώσουν... Οι φόροι στα μόνους των τραπεζών ... ακουμπούν μόνο ένα πολύ μικρό μέρος του προβλήματος. Η οικονομική κρίση διαπλέκεται με την οικολογική κρίση και δείχνει πως ο καπιταλισμός είναι από οικονομική, οικολογική και πολιτική άποψη ασταθής και μη διατηρήσιμος. Οι αγώνες που ξεσπούν σε όλη την επικράτεια της Ευρώπης μπορούν να αποτελέσουν τη βάση για τη διαμόρφωση μιας διεθνιστικής εναλλακτικής στην κρίση... Οι ακούσιμες πολιτικές συμπίεσης των μισθών στις διάφορες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης πλήττουν με παρόμοιο τρόπο τους εργαζόμενους πληθυσμούς τους. Το δημοφιλές στη Γερμανία επιχείρημα πως η Ελλάδα πλήττεται λόγω δημόσιας σπατάλης αποκρύπτει το γεγονός ότι είναι η συμπίεση των μισθών των Γερμανών εργατών, η απώλεια από μέρους τους των επιδομάτων ανεργίας και των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων μέσα στην τελευταία δεκαετία, που προκάλεσε ένα μεγάλο μέρος των ανισορροπιών στην Ευρώπη.

Η αποκάλυψη αυτής της αλήθειας είναι ένα σημαντικό βήμα για τη διαμόρφωση μιας συμμαχίας των εργατικών τάξεων για μια εναλλακτική Ευρώπη. Μια διεθνιστική απάντηση μπορεί να παράσχει ένα ισχυρότερο μέτωπο στο κέντρο και στην περιφέρεια συγκριτικά με τις εθνικές εναλλακτικές, όπως αυτές... που βασίζονται στην έξοδο από το ευρώ σε συνδυασμό με ένα αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. Μια εθνική λύση σε μια μικρή χώρα θα έχει ως αποτέλεσμα την απομόνωση και μια μακροχρόνια διατήρηση των προβλημάτων της υπανάπτυξης. Ακόμη περισσότερο, τακτικά μιλώντας, στην παρούσα κατάσταση στην Ευρώπη, οι αντιευρωπαϊκές και αντι-ευρώ πολιτικές είναι πιθανότερο να προκαλέσουν μια εθνικιστική, δεξιά κινητοποίηση παρά μια φιλεργατική αντικαπιταλιστική απάντηση.

Η αριστερή στρατηγική έχει περισσότερα

να κερδίσει από μια διεθνιστική εναλλακτική.

Η μείζων κρίση καλεί σε μια μείζονα αναδόμηση πολιτικής στην κατεύθυνση ενός δημοκρατικά σχεδιασμένου, συμμετοχικού οικονομικού μοντέλου και το σημείο εκκίνησης είναι τα επείγοντα προβλήματα της απασχόλησης, της διανομής και της οικολογικής βιωσιμότητας:

- Δημόσια απασχόληση στις μαζικές μεταφορές, στη μόνωση των υπάρχοντων κτιρίων, στην οικοδόμηση κατοικιών ενεργ-

γιακής εξοικονόμησης, στις ανανεώσιμες μορφές ενέργειας, στην παιδική φροντίδα, στην υγεία, στις κοινοτικές και κοινωνικές υπηρεσίες

- Ουσιώδης μείωση του εργάσιμου χρόνου (σε αντιστοίχιση με τα ιστορικά επίπεδα της εργασιακής παραγωγικότητας) χωρίς μείωση των αποδοχών για τους εργατές, ώστε να επιτυγχάνεται πλήρης απασχόληση

σε ένα χαμηλό ρυθμό ανάπτυξης, συμβατό με το στόχο για μείωση των εκπομπών των αερίων θερμοκηπίου

- Απαγόρευση απολύσεων στις ιδιωτικές επιχειρήσεις - επανιδιοποίηση των χρεοκοπημένων επιχειρήσεων υπό εργατικό έλεγχο υποστηριζόμενη από δημόσια χρηματοδότηση

- Ελάχιστος μισθός ίδιος σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση

- Ευρωπαϊκό σύστημα αντιμετώπισης της ανεργίας που παρεμβαίνει αναδιανεμητικά μεταξύ περιοχών χαμηλής και υψηλής ανεργίας

- Ευρωπαϊκός προϋπολογισμός στο επίπεδο του 5% του ΑΕΠ της Ε.Ε. χρηματοδοτούμενος από προοδευτική φορολογία

- Φορολογική σύγκλιση για υψηλούς και προοδευτικούς φορολογικούς συντελεστές για τις επιχειρήσεις, φόρους στην περιουσία, φόρους στο εισόδημα με τον ανώτερο οριακό συντελεστή να αγγίζει το 90% πάνω από ένα επίπεδο εισοδήματος, που αντιστοιχεί στο εισόδημα του πλουσιότερου 1% του πληθυσμού

- Προοδευτικός φόρος στους κατόχους των κρατικών χρεογράφων με ανώτατο οριακό φορολογικό συντελεστή στο 100% πάνω από ένα ορισμένο επίπεδο, ως μεθόδου αναδιάρθρωσης του δημόσιου χρέους

- Κατάργηση του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης

- Μετατροπή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας σε πραγματική κεντρική τράπεζα με δυνατότητα να δανείζει τα κράτη μέλη όπως και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης

- Εθνικοποίηση του τραπεζικού τομέα και άλλων σημαντικών κλάδων, όπως η ενέργεια, οι μεταφορές, οι κατασκευές κατοικιών, η εκπαίδευση, η υγεία, η κοινωνική ασφάλιση υπό δημοκρατική συμμετοχή και έλεγχο από τους εργαζόμενους και τους ενεχόμενους (καταναλωτές, τοπικοί αντιπρόσωποι κ.λπ.)

- Έλεγχος της ροής κεφαλαίων εσωτερικά και διασυνοριακά.

Μετάφραση: Χ.Α.

με αυτό που αντιμετωπίζουν σήμερα οι Ηνωμένες Πολιτείες, στην προσπάθειά τους να επιβάλλουν τον εναρμονισμό διαφόρων χωρών με την αμερικανική νομισματική πολιτική.

Υπάρχουν άλλες λύσεις οι οποίες, όμως, απαιτούν μια ολοκληρωτική επανίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Αφ' ενός, χρειάζεται να υπάρχει ένα προϋπολογισμός που θα χρηματοδοτείται από ένα κοινό φόρο στο κεφάλαιο και θα χρηματοδοτεί τόσο τα ταμεία εναρμόνισης των οικονομιών της ΕΕ όσο και επενδύσεις χρήσιμες από κοινωνική και οικολογική άποψη και αφ' ετέρου, οι πλουσιότερες χώρες πρέπει να βοηθούν τις φτωχότερες να αντιμετωπίζουν το δημόσιο χρέος τους. Πάλι, όμως, αυτή η εξέλιξη δεν είναι δυνατή βραχυπρόθεσμα, όχι μόνο επειδή δεν υπάρχουν εναλλακτικά σχέδια αλλά και γιατί η εφαρμογή τους απαιτεί μια ριζική αλλαγή του συσχετισμού δύναμης σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Τι να κάνουμε λοιπόν σε μια τόσο δύσκολη στιγμή; Ο αγώνας ενάντια στα σχέδια λιτότητας και η άρνηση πληρωμής του χρέους είναι η εξέδρα εκτόξευσης μιας αντεπίθεσης. Στη συνέχεια, πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι η αντίστασή μας ενισχύεται με την υπεράσπιση ενός εναλλακτικού σχεδίου και την επεξεργασία ενός προγράμματος που προσφέρει τόσο «πρακτικές» απαντήσεις όσο και μια εξήγηση στον κόσμο του ταξικού περιεχομένου της κρίσης.

Ειδικά η ριζοσπαστική, διεθνιστική αριστερά έχει καθήκον να συνδέσει τους κοινωνικούς αγώνες που γίνονται σε κάθε χώρα με επιχειρήματα υπέρ μιας άλλης Ευρώπης. Τι κάνουν οι κυρίαρχες τάξεις; Εφαρμόζουν πολιτικές που είναι υποχρεωμένες να ακολουθήσουν γιατί υπερασπίζονται τα συμφέροντά τους τα οποία, σε με-

γάλο βαθμό, είναι εθνικά και αλληλοσυγκρουόμενα. Όμως, όταν πρέπει να επιβάλουν πολιτικές λιτότητας στις δικές τους εργατικές τάξεις έχουν ένα συμπαγές ενωμένο μέτωπο.

Υπάρχουν καλύτερα πράγματα να κάνουμε από το να τονίζουμε τις πραγματικές διαφορές μεταξύ των διαφόρων χωρών. Το διακύβευμα είναι η ύπαρξη μιας διεθνιστικής άποψης για την κρίση στην Ευρώπη. Ο μόνος τρόπος να αντισταθούμε πραγματικά στην άνοδο της ακροδεξιάς είναι να βάλουμε άλλους στόχους από εκείνους που μετατρέπονται εύκολα σε αποδιοπομπαίους τράγους. Μπορούμε να επιβεβαιώσουμε την πραγματική, διεθνιστική αλληλεγγύη μας με εκείνους που υποφέρουν περισσότερο εξ αιτίας της κρίσης, απαιτώντας τα εθνικά χρέη να κατανοηθούν ισότιμα σε όλη την Ευρώπη. Έτσι οφείλουμε να προτείνουμε ένα εναλλακτικό σχέδιο για την Ευρώπη αντίθετο από αυτό της ευρωπαϊκής αστικής τάξης, που σέρνει όλες τις χώρες στην κοινωνική οπισθοδρόμηση. Πώς μπορεί κάποιος να μην καταλαβαίνει ότι οι κινητοποιήσεις μας που αντιμετωπίζονται με τον συντονισμό της κυρίαρχης τάξης σε ευρωπαϊκό επίπεδο, είναι ανάγκη να βασίζονται σε ένα συντονισμένο σχέδιο από την πλευρά μας; Ενώ είναι αλήθεια ότι οι αγώνες διεξάγονται σε εθνικό πλαίσιο, θα ενδυναμώνονταν από ένα τέτοιο σχέδιο, αντί να εξασθενούν ή να οδηγούνται σε εθνικιστικά αδιέξοδα. Οι φοιτητές που διαδήλωναν στο Λονδίνο φωνάζοντας το σύνθημα «όλοι μαζί, όλοι μαζί» είναι ένα σύμβολο αυτής της ζωντανής ελπίδας.

Μετάφραση: Έλενα Παπαδοπούλου - Χάρης Γολέμης

Της Οζλέμ Οναράν